

KUR'ÂN'DAKİ YEMÎNLER (2)

(...dünden devam)

Kur'ân, şöyle diyor:

"فَلَا يَكُونُ لَكَ مَعَهُ عِلْمٌ شَيْءٍ أَنْ يَتَذَكَّرَ أَلَّا اللَّهُ بِكَ" **Allah bir insanla konuşmaz. Ancak vahiyle** (kulunun kalbine dilediği düşüncayı doğurarak), *yahut perde arkasından konuşur; yahut da izniyle, dilediğini vahyedecek bir elçi gönderir.*" (Şûrâ: 62/51)

Tenzîl, îlâhî anlamları, insan düzeyine indirmek demektir. Allah düze-yindeki konuşmanın mâhiyeti bilinmez. Allah'ın konuşması, sese, harfe ve kelimelere muhtaç değildir. O, soyut mânâdır. Bunu bir insanın olağan haliyle alması mümkün değildir. Bundan dolayı Allah ile insan arasında doğrudan ve aracısız iletişim mümkün değildir. Bu iletişimi vahiy meleği sağlar. Melek, Allah'tan aldığı soyut mânâları, o düzeyden indirerek, Peygamber'in konuştuğu dilin söz kalıplarına döküp ona verir. İşte buna vahiy denir. İlâhî mânâları insan sözü kalıplarına döken melek olduğu için Kur'ân âyetlerinde, Allâh, genellikle üçüncü şahıs olarak anılır:

"Rabbinizden size indirilene uyun."
(A'râf: 39/3)

“Allah buyurdu: Sana emrettiğim zaman seni secde etmekten alıkoyan nedir? İblîs: 'Ben ondan hayırlıyım, dedi, beni ateşten yarattın, onu çamurdan yarattın.' (A'râf: 39/12)

“Elif lâm mîm râ. Şunlar Kitâb'ın âyetleridir; Rabbinden sana indirilen haktır, fakat insanların çoğu inanmazlar. Allah odur ki gökleri görebileceğiniz bir direk olmadan yarattı, sonra Arş üzerine (tahtına) kuruldu. Güneşi ve Ayı irâdesine boyun eğdirdi. İşi düzenler, âyetleri açıklar ki Rabbinizle karşılaştığınızda kesin olarak inanasınız..” (Râ'd: 87/1-2)

İlâhi, soyut mânâları, insan-sözü kalıplarına döken melek elçi olduğundan, Kur'ân'ın, melek elçinin sözü olduğu belirtilir:

“Andolsun ki o, değerli bir elçinin (Cebrâîl'in) sözüdür. (O elçi) güçlüdür. Arş Sâhibi(Allah)ın katında yücedir. Orada (meleklerce kendisine) itâat edilir, güvenilirdir. Arkadaşınız (Muhammed) cinli değildir. Andolsun (Muhammed) onu (melek elçiyi) apaçık ufukta görmüştür. O gayb hakkında (verdiği haberlerden dolayı) suçlanamaz (veya: gayb haberlerinde cimrilik etmez, kendisine verilenleri duyurur). O (Kur'ân), kovulmuş şeytânın sözü değildir!”
(Tekvîr: 7/19-25)

(devamı yarın..)